DOMSTOLENS DOM (ANDEN AFDELING)
AF 12. JULI 1973 [1]

Leandro Tontodonati
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 28/72

Sammendrag

Tjenestemænd — Opgaver — Niveau — Overkvalificeret arbejde — Accept — Omplacering — Ret — Udeblivelse
(Tjenestemandsvedtægtens artikel 5)

En tjenestemands udførelse af opgaver på et højere niveau end det, der svarer til hans lønklasse, kan udgøre et moment, der skal tages i betragtning ved forfremmelse, men giver ikke vedkommende krav på at blive omplaceret.

I sag nr. 28/72

LEANDRO TONTODONATI, tjenestemand ved Euratoms fælles Forskningscenter i Ispra, boende Via Bligny 18, Varese, repræsenteret og bistået af Giuseppe Pellicini, advokat i Varese, og af Victor Biel, advokat i Luxembourg, med valgt i Luxembourg på advokat Biel's kontor, 71, rue des Glacis, Luxembourg,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sin juridiske rådgiver, Giorgio Pincherle, som befuldmægtiget, med valgt adresse hos Emile Reuter, juridisk rådgiver for Kommissionen, 4, bd. Royal, Luxembourg,

sagsøgt,

angående et krav om annullation af sagsøgtes stiltiende afslag på sagsøgerens krav om indplacering i kategori B,

afsiger

1 — Processprog: Italiensk.

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af: P. Pescatore (afdelingsformand), M. Sørensen og A. J. Mackenzie Stuart (refererende), dommerne,

generaladvokat: H. Mayras
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Faktiske og retlige omstændigheder

I — Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, som ligger til grund for tvisten, kan sammenfattes således:

Efter at Leandro Tontodonati i 1958 var blevet ansat af EKSF-Kommissionen ved Det fælles Forskningscenter i Ispra blev han den 20. februar 1963, med virkning fra 1. januar 1962, udnævnt til førstekontorist og indplaceret i lønklasse C 1, 1. løntrin.

Ved dom af 15. december 1971, afsagt i sag nr. 17/71, (Rec. 1971, s. 1062), har Domstolen (første afdeling) afvist den klage, som Tontodonati den 13. april 1971 havde indgivet mod Kommissionen under henvisning til, at denne ikke havde ændret hans stillingsbetegnelse og hans indplacering i kategori B med tilbagevirkende kraft som for sent indgivet.

Ved en klage dateret 31. januar 1972, støttet på tjenestemandsvedtægtens artikel 90, har Tontodonati ansøgt Kommissionens formand om at blive placeret i kategori B med virkning fra februar 1971.

Til støtte for dette krav har sagsøgeren påberåbt sig, at han siden januar 1971 har været ansvarlig for Ispra-institutionens materielkontor, og at som følge heraf ligebehandlingsprincippet, Ispra-institutionens betydning, forordningerne for Det fælles Forskningscenter såvel som hans kvalifikationsbevis og hans bedømmelse måtte berettige hans indplacering i kategori B.

Da der ikke blev svaret på dette krav, indgav Tontodonati den 18. maj 1972 nærværende klage mod Kommissionen.

Materielkontoret i Ispra udgjorde indtil maj 1971 en del af centrets forsynings- og økonomiafdeling. Selv om der ikke eksisterer en stilling som »chef for materielkontoret«, var en tjenestemand i kategori B 1 rent faktisk sat til at lede dette kontor, bistået af en tjenestemand i kategori B 4 og af sagsøgeren.

Mellem juni 1969 og oktober 1971 var tjenestemanden i kategori B 4 fraværende på grund af sygdom; tjenestemanden i kategori B 1 var af samme grund fraværende fra januar til maj 1971. Kort efter sidstnævntes genoptagelse af arbejdet blev han forflyttet til personale- og administrationsafdelingen og hans normerede stilling overført. Tjenestemanden i kategori B 4 genoptog aldrig sine funktioner, og hans normerede stilling blev ligeledes overført til personale- og administrationsafdelingen.

De funktioner, som disse to tjenestemænd tidligere havde varetaget, blev herefter i vidt omfang varetaget af sagsøgeren.

II — Retsforhandlinger

Klagen, der indleder sagen ved Domstolen, blev registreret på Domstolens justitskontor den 18. maj 1972.

Den skriftlige procedure er afviklet efter reglerne.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (anden afdeling) besluttet at åbne den mundtlige forhandling uden bevisførelse. Den har imidlertid opfordret Kommissionen til i et retsmøde at svare på spørgsmål, der skal præcisere sagsøgerens aktuelle stilling.

Parterne har fremsat deres mundtlige indlæg i retsmødet den 5. april 1973.

Generaladvokaten har forelagt sit forslag til afgørelse i retsmødet den 30. maj 1973.

III — Parternes påstande

Sagsøgeren nedlægger påstand om, at Domstolen tilkender ham en indplacering i kategori B med virkning fra februar 1971.

Sagsøgte nedlægger påstand om, at Domstolen erklærer, at klagen ikke kan antages til realitetsbehandling, eller at den savner grundlag, og dømmer sagsøgeren til at bare sagens omkostninger.

IV — Parternes søgsmålsgrunde, indsigelser og andre anbringender

Parternes søgsmålsgrunde, indsigelser og andre anbringender kan sammenfattes således:

A — *Vedrørende sagens antagelse til realitetsbehandling*

Sagsøgeren gør gældende, at den kendsgerning, at man siden februar 1971 havde overdraget ham ansvaret for Ispra-institutionens materielkontor, udgør en ny faktisk omstændighed, som gør hans krav om ansættelse fra denne dato berettiget.

Sagsøgte replicerer, at den kendsgerning, som af sagsøgeren hævdes at være ny, bestod i, at sagsøgeren midlertidigt (fra februar til maj 1971), som følge af at chefen for Ispra-institutionens materielkontor var syg, udøvede funktioner, som normalt blev varetaget af sidstnævnte. Det drejer sig om en midlertidig udvidelse af opgaver, der er beskrevet som »vigtigere opgaver, udført efter tildeling«.

Sagsøgte bestrider, at sagsøgeren skulle have forestået materiellet i Ispra. Sagsøgte bemærker i denne forbindelse, at de forskrifter, der vedrørte vedligeholdelsen af materiellet, blev meddelt forskellige personer, blandt andet også sagsøgeren, for at disse skulle være informeret om de bestemmelser, der var truffet på et område, hvor de udøvede deres funktioner.

Ajour-førelsen af inventarfortegnelsen henhørte under en anden tjenestemands kompetence, og denne blev midlertidigt fra oktober 1970 til september 1971 på grund af sit fravær som følge af sygdom erstattet af sagsøgeren.

Sagsøgte hævder, at de omstændigheder, der kan komme på tale som nye, må være præcise udtryk for administrationens vilje. Sagsøgte bestrider følgelig, at der i februar 1971 skulle være indtrådt nogen som helst ny omstændighed, og udleder heraf, at klagen ikke kan antages til realitetsbehandling i hvilken forbindelse det må bemærkes, at administrationens tavshed kun var en simpel bekræftelse af beslutninger, der var truffet i 1963.

Sagsøgeren svarer, at den tidligere chef for materieltjenesten ved Ispra-institutionen ikke har genoptaget sit arbejde ved dette kontor, fordi han blev forflyttet til administrations- og personaleafdelingen. Det forholder sig på samme måde med den anden tjenestemand. Det følger heraf, at sagsøgeren rent faktisk er fast chef for materielkontoret.

B — Vedrørende realiteten

Sagsøgeren hævder, at kravet om ligebehandling må bevirke, at han bliver indplaceret i kategori B med virkning fra 1. februar 1971, idet de tjenestemænd, der er ansvarlige for inventarfortegnelsen i de andre institutioner, alle er indplaceret i kategori B i medfør af en klar forordning for Det fælles Forskningscenter. Omplaceringen af sagsøgeren er i øvrigt så meget desto mere påkrævet, som Ispra-institutionen indtager en fremtrædende stilling i forhold til de andre institutioner. I sagsøgerens bedømmelsesrapport er det i øvrigt angivet, at de funktioner, som han varetager, svarer til hans uddannelse og evner. Han betragtes af Kommissionen som den, der forestår inventarfortegnelsen ved Ispra.

Sagsøgte bemærker, at den omstændighed, at en tjenestemand af tjenstlige grunde midlertidigt udøver de funktioner, der henhører under en anden tjenestemand, på ingen måde medfører en forpligtelse til at indplacere ham i denne sidstes lønklasse. Oprykning i en højere kategori reguleres af vedtægtens artikel 45, stk. 2, som er ufravigelig. En sådan vikarieren for en tjenestemand i en højere lønklasse, som sagsøgeren rent faktisk har foretaget, ville ikke have berettiget administrationen til at indplacere ham i en højere kategori.

Sagsøgte støtter sig på Domstolens dom i sag nr. 77/70 (Rec. 1971, s. 1127), ifølge hvilken den omstændighed, at en tjenestemand udfører funktioner, der svarer til en stilling af en højere lønklasse, ikke er tilstrækkelig til at berettige, at han bliver omplaceret.

Omplaceringen må ikke sammenblandes med omvurderingen af en bestående stilling, hvorved der tillægges de funktioner, der er knyttet til denne særlige stilling, en anden og mere fordelagtig betydning. Sagsøgte henviser herved til Domstolens domme i sagerne nr. 70/63 og nr. 26/67 (Rec. 1964, s. 921 og Rec. 1968, s. 527).

For så vidt angår ligebehandling med tjenestemænd, der er tilknyttet andre institutioner under Det fælles Forskningscenter, bemærker sagsøgte, at selv om en tjenestemand af kategori B 4 i Karlsruhe udøver funktioner, der svarer til sagsøgerens, så har denne yderligere til opgave at varetage foretagendets analytiske regnskabsføring og at beskæftige sig med »markeder«. I de andre institutioner varetages sagsøgerens funktioner af ansatte i kategori C. I øvrigt bestrider sagsøgte, at der findes nogen som helst retsforskrifter om dette spørgsmål.

Sagsøgeren svarer, at han rent faktisk er tilknyttet en stilling, der tidligere var besat af en tjenestemand i lønklasse B, som ikke længere er ved materielkontoret.

Sagsøgte replicerer, at sagsøgte først efter indgivelsen af svarskriftet er blevet underrettet om sidstnævnte tjenestemands overførsel og om hans udnævnelse til en stilling ved personale- og administrationsafdelingen, hvilket skete den 1. august 1971, dvs. kort tid efter hans tilbagevenden til tjenesten efter en lang sygdomsperiode. Men sagsøgte hævder, at denne overførsel ikke har nogen som helst indflydelse på sagsøgerens indplacering.

Ifølge den bedømmelsesrapport, som Kommissionen ligger inde med, består sagsøgerens opgaver i at ordne det materiel, der bliver bestilt af Ispra-institutionen, til brug for en inventarfortegnelse, at bestemme om materiellet kan registreres, og at kontrollere, hvorvidt det svarer til bestillingerne. Som stedfortræder for administrationschefen havde sagsøgeren endvidere til opgave at følge de fremgangsmåder, der blev anvendt ved ændringer af inventarfortegnelsen og ved overdragelse af materiellet, at sørge for koordination med den samlede inventarfortegnelse og at foretage mekonagrafiske registeringer vedrørende materiellet. Sagsøgeren udøvede sin virksomhed inden for rammerne af finans- og forsynigsafdelingen, under kontrol og i direkte underordnelsesforhold til afdelingens chef.

Niveauet for hans placering er fuldt berettiget; dette følger allerede af en sam-

menligning af hans funktioner med dem, der optræder i oversigten over beskrivelserne af stillingstyper. Her kommer det klart frem, at sagsøgeren ikke har fået tildelt funktioner på et højere niveau end svarende til hans lønklasse.

De funktioner, der er beskrevet for en »førstekontorist« såvel som de forskellige funktioner, der er angivet som eksempler, svarer udmærket til de funktioner, der udøves af sagsøgeren, og han kunne analogt betegnes som lagerforvalter, for at blive i de betegnelser, der er opført i oversigten, eller som »førstekontorist i arkivtjenesten«. Det må bemærkes, at opgaver svarende til dem, som sagsøgeren udfører, er beskrevet som funktioner for lønklasse C 2/C 3 (lagerbogholder, bogholder, hulkortoperatør), som ganske åbenbart også omfattes af funktioner, der hører under en højere lønklasse.

Skønt udvidelsen af sagsøgerens funktioner i realiteten opretholdtes uden ændring, efter at chefen for kontoret var blevet overflyttet, har der ikke været tale om en sådan udvidelse, at den har kunnet få de funktioner, som Tontodonati udøvede, til at overskride rammerne for de funktioner, som i overensstemmelse med beskrivelsen af stillingstyper normalt betros en tjenestemand af kategori C 1.

I det offentlige retsmøde har sagsøgte understreget, at sagsøgte ved vurderinger af en stilling især tager hensyn til det antal personer, som er undergivet vedkommende tjenestemand. Da sagsøgeren ikke har nogen personer under sig, har der ikke været grund til at overveje en omvurdering af hans stilling.

Sagsøgeren fremhæver yderligere, at selv om vedtægten ikke kender til omvurdering af en stilling, og selv om han ikke kan forfremmes uden en udvælgelsesprøve, så består der ifølge vedtægten en mulighed for at arrangere en sådan udvælgelsesprøve. Domstolen kunne i sin dom foreskrive alle de forholdsregler, der var nødvendige for at afgøre tvisten, specielt sådanne, som kunne afhjælp administrationens passivitet. Til støtte for denne tese henviser sagsøgeren til Domstolens praksis i sagerne

— *Lassalle mod Parlamentet (15/63 Rec. 1964, s. 57;*

— *Bourgaux mod Parlamentet* (1/56) *Rec. 1955-56, s. 421;*

— *Krawczynski mod Kommissionen* (83/63) — Rec. 1956, s. 773.

Præmisser

1 Ved brev af 31. januar 1972, rettet til Kommissionens formand, har sagsøgeren, tjenestemand ved Det fælles Forskningscenter i Ispra, indgivet en klage med henblik på at blive indplaceret i kategori B med tilbagevirkende kraft fra februar måned 1971;

da han ikke modtog svar på denne klage, indgav han nærværende klage til Domstolen i medfør af vedtægtens artikel 91, stk. 2, andet afsnit, i den udformning, der da var gældende.

Vedrørende sagens antagelse til realitetsbehandling

2 Kommissionen hævder, at klagen ikke kan antages til realitetsbehandling,

fordi det stiltiende afslag, som følger af Kommissionsformandens tavshed, kun er en bekræftelse af en tidligere afgørelse, der ikke længere kan anfægtes.

3 Sagsøgeren hævder, at der i januar 1971 er indtrådt en ny omstændighed, som væsentligt ændrer de forudsætninger, som har ligget til grund for den oprindelige beslutning om hans indplacering, der blev truffet ved hans tiltrædelse af tjenesten;

med henblik herpå påberåber han sig den omstændighed, at den tjenestemand, der ledede materielkontoret, blev syg i januar 1971, og at denne ikke genoptog sine tidligere funktioner efter sin sygdom, idet han blev forflyttet til en anden administrationsgren i august 1971;

hans medhjælper ophørte ligeledes definitivt med at være tilknyttet materielkontoret;

sagsøgeren var følgelig nu alene om at varetage samtlige kontorets opgaver.

4 Sagsøgte har under den mundtlige forhandling erkendt rigtigheden af disse anbringender;

der er rent faktisk sket en reorganisering af arbejdet, som har fundet udtryk i en udvidelse af sagsøgerens sagsområde;

det er følgelig berettiget, at denne anmodede Kommissionen om at få sin administrative situation taget op til fornyet behandling som følge af ændringen af strukturen i den administrationsgren, han tilhørte;

5 det stiltiende afslag på hans klage udgør således en retsakt, der indeholder et klagepunkt mod sagsøgeren;

klagen kan således antages til realitetsbehandling.

Vedrørende realiteten

6 Materielkontoret ved Ispra omfattede 3 ansatte, hvoraf den ene var indplaceret i kategori B 1, den anden, dennes medhjælper, i lønklasse B 4, og den tredje, sagsøgeren, i kategori C 1;

da de to første er ophørt med at udøve deres funktioner på materielkontoret, er sagsøgeren den eneste, der er ansvarlig på kontoret.

7 Sagsøgeren gør gældende, at han, eftersom han fortsat har varetaget funktioner, som tidligere hørte under disse to tjenestemænds sagsområder, nu er chef for kontoret og bør omplaceres i karrieren B 2/B 3.

8 Selv om administrationen ikke kan kræve af en tjenestemand, at han udfører opgaver på et højere niveau end det, der svarer til hans lønklasse, kan den omstændighed, at denne accepterer at udføre dem, udgøre et moment, der skal tages i betragtning ved forfremmelse, men giver ikke vedkommende krav på at blive omplaceret;

øvrigt kan overgangen til en højere kategori efter vedtægtens artikel 45 kun ske efter en udnævnelse, der er besluttet efter udvælgelsesprøve;

9 det fremgår af de forklaringer, som Kommissionen har givet, at man ikke blot har overført materielkontorets stillinger i kategori B til en anden administrationsgren, men at man også har overført de tilsvarende normerede stillinger;

der er således på dette kontor ingen ledige stillinger i kategori B, som det vil være muligt at besætte ved afholdelse af en udvælgelsesprøve;

10 klagen savner således grundlag.

Vedrørende sagsomkostningerne

11 Sagsøgeren har ikke fået medhold i sin klage;

i henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2 skal den part, der taber sagen, dømmes til at afholde sagsomkostningerne;

i henhold til samme reglements artikel 70 skal dog de udgifter, som er afholdt af institutionerne i søgsmål fra ansatte ved Fællesskaberne, bæres af institutionerne.

På grundlag af disse præmisser,

under henvisning til procesdokumenterne;
efter at have hørt den refererende dommers rapport;
efter at have hørt de af parterne afgivne mundtlige indlæg;
under henvisning til Traktaten om oprettelse af De europæiske Fællesskaber;
under henvisning til protokollerne vedrørende Statutten for Domstolen;

under henvisning til vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber, specielt dennes artikler 45 og 91;

under henvisning til procesreglementet for De europæiske Fællesskabers Domstol;

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (anden afdeling)

idet den forkaster enhver anden videregående eller hermed uforenelig påstand:

1. **Sagsøgte frifindes.**
2. **Hver af parterne bærer sine egne omkostninger.**

Pescatore Sørensen Mackenzie Stuart

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 12. juli 1973.

Justitssekretæren
A. Van Houtte

Præsidenten
P. Pescatore

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT H. MAYRAS FREMSAT DEN 30. MAJ 1973 [1]

Høje Ret,

Hvis ihærdighed var en garanti for det berettigede i ens krav, så ville der ikke være tvivl om, at De burde give påstandene i den klage, hvori Leandro Tontodonati anmoder Dem om at give ham medhold over for Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, en velvillig behandling.

For anden gang appellerer sagsøgeren til Domstolen om at opnå en omplacering, som han har krævet uafbrudt gennem mere end ti år.

Efter at være blevet ansat af Euratomkommissionen i 1958 indtrådte Tontodonati i Fællesskabernes offentlige tjeneste som 1. kontorist i lønklasse C 1, første løntrin, med virkning fra 1. januar 1962. Han udførte sit arbejde i forsynings- og lageradministrationen i Kerneforskningscentret Ispra. Siden 1963 er hans sags-

1 — Oversat fra fransk.